

Karl August Kink-Kenk,
endine vanem kohtuameti kandidaat.

Kirjutus.

Populaar teaduslik tegevuse-toimetuse- töö
tagajärg.

Sisukord.

Sisukord.	I. Lohk.
Päälkiri.	1. "
Saatekirjutus.	2. "
I. Esikirjutus.	3. "
II. Kirjutus.	
1. Inimese, elava hingaja, elusaami- sest.	7. "
2. Inimese, elava hingaja, toitumise- söökidest-jookidest, söödaarvatest ja mittesöödaarvatest.	10. "
3. Inimese, ja mõnel juhul, elava hingaja, kehakatmisest.	16. "
4. Inimese, elava hingaja, elust ja tervisest.	18. "
5. Inimese, elava hingaja, loomi- sest, peksmisest, tapimisest.	23-26. "

Karl August Kink-Kenk,
end. varem kohtuameti koostöötaja.

Kirjutus.

Populaar teaduslik tegevuse-toimetus-
töö tagajärg.

Hind rohkemal autoriga.

Pärnus ja Paluperas Ühiklaanel,
1932 ja 1933 aastal.

Autori paljundatud 1937. aastal,
Tartus, Toke t. 86, 5.

Saatekirjutus.

"Kirjutus" tiiste poolt parandavalt läbi vaadatud ei ole, - vigu võib leida. Tahan enesetundele vastavalt, teadvuse kohaselt, teadmisi edasi anda. Loodan, et tarvitaja, ostja minult enam ega vähem - tiiste parandusi, ei taha, kui võisin ja võin.

Hinnaks jätan kokkuleppe ostjaga, tarvitajaga. Hõlhiduselt "Kirjutus" vahetuks ei näe - sisaldab rahastuse töstavaid teadmisi / käikesaamist / ja adavuselt ei ole mul, minu suhtes, sünnis teda kõigile soovijale kuulata. Tartus, 17 märtsil 1937 aastal. K. A. Kink-Kenk.

I. Esikirjutus.

Kui tahata, et tegelik enese ja teiste elu on, või kuidagi on, - kas nii nagu ta elades tundub - on, parem ehk halvem, või kui tahata tõhki, et olmasolev oma ja teiste elu oleks tegelikult nagu on, siis tuleb kõigepealt enesel, niipalju kui võimalik, nii elada nagu tahan et ta oleks või et ta teisiti oleks kui olud või on. Tahan näiteks, et üldine elu parem millegi poolest on, siis tuleb enesel paremini elada. Sellel juhtumisel on üldine elu minu elamise võrra parem. Nii vast kah tiitel. Sellegipärast ennast kõnes-kirjas enesele ja teistele avaldada või väljendada võib, sest see väljendus iseenesest pole minu ega teiste tegelik elu, kuigi ehk juht või nõu - sünnis-kordamine, häa ehk halb, kuid mitte kohustata ega õigustata juht ega nõu.

Minul ja võib olla teistel, tuleb arvesse võtta Kirjutusega tut-tunemisel, ja

tarbekonnal käsitamisel, minu elmist elu ku-
dast ta mul tegelikult on olnud ja on
võinud elus ette tulnud ja ette tuleb. Nii on
mul küll isikud, kes ise elas ja elab,
ette tulnud tapmisi (kala, putukaid
jne.) s.o. minul on mitme selle võrra,
mis mul omal on - elu, tulnud ette nii
lemasse - elusse suhtuda, et ta on lah-
kunud või et ta ei ole tajutav kui
elu. Elama olen ise küll jäänud,
kuid mu väljendusele (elulisele!)
võis omegi mõju sellel olla.

Olen ka, nagu ise märkan, kogu
aeg elanud ja pääleki kasvanud,
selle juures süües-juures. Sellel warem
söödud-joodud võib mõju mu isiku
suhtes olla, minu praeguse ja võib
olla tulevase f. hõnse, ülehõnse jne. f.
elu, söömise-joomise, enesetunde ja
enesewäljenduse suhtes. Samuti ka
kehakaitmise, hoiujuse, arstimise jne.
mõttes.

Kas eluliselt üldse mõeldada, elada,
või end väljendada, sest elu on juba

koos s.o. on olemas, või elada ja mõel-
da elulakuvalt, koolvalt, tapuvalt,
sest see võib ehk mulgi es olla, kuna
elanult olen tajunud, et need enne
on elu saanud, elanud ja siis elu nen-
dest lahkunud või surnud.

Arwan- eluliselt, sellepöörast, et isikli-
kult elan, tunnen ennast elavas olekus
ja arvestada tuleb selle olekorraga
mis on, see on etuga. Surewa või pääle
surma f. s.o. kui elu lahkunud f. olekor-
raga ei ole wast nii tähtis elawal arves-
tada, sest et ta tegelikult ei ole surnud.

Mõteldada, et elaw elusolamisse mõnen-
dist f. sündimisest f. pääle kogu aeg su-
reb, oleks wast tegeliku elu, elamist, sure-
misena mõistmine ehk elawa oleku sur-
nuks olekuks sõnadega väljajätlemine,
kuna elawa ja surnu wahi on tajutav.
Põlato, üldse arwustada, walded f. n. e.,
minu arwates ei ole elusaamine ega elu-
lahkumine, ei, elu mõttes, elaw ega surnud
olek. Tunnen end olemas olevat - elawat,
ruumi milles olen - maad pääl ja aega millal

elam-õppäev, talo jne. Ei midagi neist pole
ma tehtud ega ma tegemise tagajärg-
mina / minu elu f, ruum ega aeg milles,
kunas elan.

Enesekaitmine, kui võib tahla ennast
kaitsta, tahtmine on ennast kaitsta ja
saab ennast kaitsta on vast elamine,
arvuse võttes ka olukorda, kuidas elus-
elulakumise f elu surmas f tege-
likult ette tuleb. Tartus, 4/5 märtsil
1937 aastal, K. A. Hink - Hent.

II. Kirjutus.

1. Inimese, elava hingaja, elusaamisest.

Tunnen, et elanud olen ja elan. Elu olen
minu saanud ja elu on minus senini ol-
alhoidunud, kuna ka surnud olen näi-
nud, keda ma enesit lahkumisevate-
na olen tajunud. Et mina ise enesele
elu ei ole andnud ja samuti ka teis-
test inimestest ega elavatest hingajatest
keegi seda ei ole teinud, elanud inimene,
keda ma isaks pidasin on minu tea-
da surnud ja inimene, keda ma enese
enaks loen, kes enese selle üllis olewat, sel-
lelas, et tema minule elu ei ole andnud,
siis olen mina kellegi elu saanud, ke-
da mina süntsaks pean väljendada
sõnaga Eluandja.

Nii on minul veel teada peale enese,
elava inimese, minule Eluandja.

Olen mitme naisterahwaga sugühendu-
ses olnud, kusjuures minul tahtmine
oli, et selle sugühenduse tagajärjel uus
inimene ei sünni, mida ma arvasin arwa-

sin teostawat, millest kõrvaltoimiseks
suguhenduse varem kahtkestasin ja mit-
mesuguseid abinõusid tarvitasin, - kon-
tome ja tabletisid. Nii ei ole minu tea-
da minu ja ~~minu teada~~ minuga ühen-
duses uus inimene saanud. Mõllen, et
kui mina oleks tahtnud ja samuti mõ-
ni naisterahvastest, kelledega sugu-
ühenduses olen olnud oleks soovitud,
et meie suguliku kooselu tagajärjel
uus inimene oleks saanud, mina ei
oleks saanud kui inimene, enesega
siolukses naisterahwaga uut ini-
mest teha. Uue elu inimesele oleks
võinud anda Eluandja, nagu mi-
nulegi elu on antud.

Olen tajunud ka teisi elawaid inimesi,
kuid mina nendele elu ei ole andnud
ja ei tea, et nemad üksteisele elu
oleks andnud ehk annawad. Ka ei tea,
et nendel kellelgi võimalik oleks ol-
nuda ise eneste wahel uut inimest teha.
Wahid arwan, et ka nendele igale ihe-
le üksikult on elu antud nende Eluandja

poolt, s. o. selle poolt, kes nendele elu
andis ja samuti ka nendele uutele
inimestele kes wõisid ehk wõiwad
nendega siolukses saada.

Teale nende olen näinud, kuulnud,
tundnud mitmesugust liikide elawaid
hingesid, hingajaid, - loomasid, lindu-
sid, kalasid, putukaid, keda mina
oma teada teinud ega kelledele elu
andnud ei ole ja kelledele minu teada
teised inimesed ning loomad, linnud, ka-
lad, putukad liikide järle ega liikide wähe-
liselt üksteisele elu ei ole andnud ega
üksteist teinud, järjelikult on ka nen-
dele üksikult elu antud nende Eluandja
poolt, s. o. selle poolt, kes nendele elu andis.

Nii on minule, kõikidele inimestele,
loomadele, lindudele, kaladele, putu-
katele elu antud igale ihele eraldi
Eluandja poolt, s. o. selle poolt, kes
minule nendele igale ihele elu on and-
nud.

2. Inimese, elava hingaja, toitumist - söökidest - jookidest, söödavatest ja mittesöödavatest.

Toitumist ja toitude valmistamisest.

Toiduna mõistan ma seda, mida neelatakse näritult ja närimata - söök - jook.

Mida neelataja ise neelab, see on neelatajale söödav - jook - toit, sellepärast et ta teda neelab.

Mittesöödav neelatajale on, mida ta neelamata jätab või neelab, kuid enne neelamist on teadew või aruval olewat teadwat, mis temale sünnis on neelata, mis mitte, ja selle järel neelab, aruval võttes võimalikust ja elusettetelekuist. 10 märtsil 1937. aastal, Tartus.

Inimene, elav hing, hingaja elab ja kasvab meile näiliselt, kuulvalt, tundsivalt, suurel määral, toitmisest - söömisest ja

joomisest. Ka need keela meie vanadeks aruvalme kogu aeg kasvavad, mis näha nende juuste ja küüntel kasvamisest.

Olen varemalt söönud, teisi inimesi ja üldse elavaid hingajaid näinud ise söövat ja samuti elavatele hingajatele näinud söövat teisi elavaid hingajaid elavalt, tapetult ja surult. Mina näiteks olen söönud tapetult siga, pull - lehma, ainas - lammas, ani, kukk - kana, kala, vähki ja võib olla ka teisi elavaid hingajaid ning nende verest valmistatud toitudesid.

Ka olen söönud, näinud teisi inimesi ja elavaid hingajaid söövat niisugusid toitudesid, millele inimesele nähtavalt - tunnetavalt elu ei ole - ei hing, hing, näe ega keele. Need on rukkis, oder, nisu, kaer, kartul, katrik, hernes, uba, naaris, mungad, aunad, hein, õled, püükasid jne. ja nendest mitmesuguseid.

sel kujul ümbertöötatud toidud. Ka olen joonud, teisi inimesi ja elavaid hingajaid näinud joovat vett, viinasid, veinisid, õlut ja muid joodavaid jooki.

Teale nende olen kuulnud joodavat elava hingaja verd ja näinud kuulnud joodavat mingisugust jooki ja söödavat mingisugust sööki, mida jootja-söötja Jeesuse Kristuse, kel-
lel väliselt inimesi vahimus ja inimlik elamine oli, nagu tema kohta kirjutatud, sellepärast vaatamata kellegi teada on peetud või peetakse, lihaks ja vereks on ütelnud. Olen saanud jooti ja sööki lasknud enesile paar korral joota-söötä.

Nii näeme et inimene, elava hinge, hingaja söögid-joogid on kahte liiki ühendused elavaid hingajaid elavalt, sur-
nult, tapetult, mis halvaksminenud ja kōdunenud. Teale on sööja-jooja, tegeliku elu nähtis, samuti söötja-jootja, viinalaja keeli on näinud, näeme -

elav, kelle koosseisu kuulub liha, luum ja veri, kuid need toidud on samuti liha, luum, veri. Elav elavas ole-
kus on elav ja kasvav, kuid need toidud on vastupididi - kōdunenud ja elu, aja ruumi mõttes, näivad kui ningtõrku olewat ära kōdunud. Sõid süis saaks ehk kōdunuv neta-
tatud eesmärgiga et neelataja temast elaks ja kasvaks, mispärast need söödavad-joodavad ehk ei ole; tüssel- söödavad-joodavad elava ai-
neid, mis teatud tingimistel kasvama lähevad ja nende saadused.

Et inimene, elav hingaja, suuril määral söödu-joodu toiduolust elab ja kasvab, nagu meil teada, siis on vast osalt nende elu ja koosseis sellele vastav, mis nad söövad-joovad.

Teale veelpool kirjutatud kahte liiki söökide-jookide, ühed mis teatud tingimustel sobavana mõeldavana, ja teised mis idanema lähevad, kuna

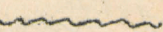
üle ja wee tarvitamine toitused wast
ümber ei tee wõi muuda - liha kartu-
like, luud rükiks, tarvitatakse weel
söökisid - jookisid, mis inimene ehk te-
ma juurde kohaldatud - kohalda-
nud elavad hingajad, kes hari-
likult inimesest järeljäänud toitu-
sid sööwad, wõtawad teistelt ela-
watelt hingajatelt ehk mida need ela-
wat hingajat lubawad. Need on -
püim, münd, mesi ja nende saadus-
ed. Nendel toitudel, nagu meie tajume,
isesisewat elu ei ole. Püimasaadu-
sed ja mesi on küll halvaks mine-
wad, kuiol need on toitmiseks elawalt
hingajalt elawale hingajale ja munnawest
saab teatud tingimistel ~~mes~~ elawad
hingajad, mis pärast naad ja nendest
valmistatud toidud söömise ja jooki-
se mõttes ehk söödawad - joodawad on.

Nende toitude suhtes on inimesed ja
elawad hingajad teiste elawate hinga-
jate, kelledele need toite saab, kõrwalised,
kõrwal elajad ja sellena wastawalt

teeb neid endid ka tunda ja nende
suhtes ülespidada.

Et iga inimene, elaw hingaja iseenele
söök = jook ja oma suu ehk nokaga, on
ehk süntsam kui ta iseenele söögi =
jooji valmistab ja ise söök = jook nii
palju kui see wõimalik on, arwesse
wõttes wõttes elu.

Sööja - jookja ei kaswata mitte sööki -
sid - jookisid ja samuti ei kaswata
ta ka sööduol - joodud söökidest = jooki-
dest iseennast.

3. Inimese, ja näib mõnel juhul, elava hingaja, kehakatmisest.

Riietusist, jalanõudest, peakattedest, Majadest, hoonetest.

Inimesel, kui ka mõnel juhul loomadel, - näiteks hobustel, vahust, rauast, tekk jne., on kehakatmisest riietus, jalanõud, peakatted ja samuti samas mõttes inimestel, loomadel, lindudel majad või hooned.

Inimene on peaaegu halasti. Väike juuksid - karuu on, kuid püüdnud üldisemalt karuad, harjaseid, jõhu, sulged jne. Ka tarvitab ta tuld, - toitide valmistamiseks, suitsutamiseks, kütmiseks ja on ehk põlvest-põlve nii harjunud, et tal keha on kaetud, mis valmistatud mitmesugusest kasvatamisest, - linast, kanepist, puuvillast, puust, puukoortest, mahlast ja mõnel juhul ka maakoosseisust - rauast, kummist, mille hulgas ehk maakoosseisusid.

Peale nende võtavad j. vahest ehk

ka lubavad j. inimesel elavatelt hingajatelt, loomadelt, lindudelt enestele veel villu, karuu, jõhu, harjaseid, sulgi - elanult ja elavalt elavatelt hingajatelt, loomadelt, lindudelt. Viimasele juhtumisel on inimene loomade, lindude kõrval elaja ja sellena vastavalt tuleb neil endid ka vast tunda ja nende suhtes vastavalt ülespidada, kuna tapetud, lõpud loom, lind, keeltelt ellu, meile tuntavalt, näiliselt, kuulvalt, lakkunud, kuulub ehk elanud hingajaga ühes maale ja ei ole vahest kohane osadena elava kehakatmiseks.

Maju, hooned on elanute ja elavate elitatud inimestele ja loomadele, lindudele maast, puust ja nende saadustest, mis-sugused ained selleks otstarbekohased näivad olevat ja süntsad. Olen kuulnud ja näinud, et majadeks, hooneteks ja nendes mitmesugusteks asjadeks elanud elavate hingajate nahkasiol, sulgi jne. mitmesugusel kujul karikatatakse, millised selleks ehk kõlbmatud.

4. Inimese, elava hingaja, elust ja terwisest.

Elust, valust, haiqustest, roh-
tudest, arstidest, arstida laskmi-
sest ja arstimisest.

Inese ja võib olla teise,
teiste elava, elavate in-
setunde mõttes väljenda-
tud, mõeldes ennast,
teisi, arstisi kui ka arsti-
taoaid ja haiqeid jne elu
mõttes elavate, üht-
lasi arvestades elmis-
te väljendatud mõis-
tatega selles kirjutuses.

12. III. 1937 a.

Inimesele, elavale hingajale, on elu
antud, nagu elanuiist näha ja ela-
nutelt elu võetud või lahkunud.

See osa, mis surnul, koolbul, lõppul, tapet-
tul jne. puudub elavaga võrreldes, on
sünnis ehk elaks pidades või selle sõ-
naga väljendada, - teise elava võime
meile tunduvalt, nähtavalt, kuuldavalt.

hingata, näha, kuulda, liikuda, tunda,
ennast väljendada - liigutustega, sõna-
ga, kirjaga. Näiteks, osa mis surnul
puudub võrreldes elavajaga, või
tapetud siin ehk lastud pardiil võr-
reldes tanjaga ja lastjaga ehk teiste-
ga, kellel need võimed on, mis tapet-
tul, lastul puuduvad.

Inimene, elav hingaja ei saa teiselt,
teistelt elavatelt elu võtta, nagu tundub,
nähtub, vaid nad võivad ja on tige-
must avaldanud, või ise elades end nii
väljendanud liigutuse, sõna ja kirjaga,
ise ehk teiste kaudu, teoga, mille taga-
järgiks on teiselt, teistelt elavatelt elu
lahkumine, - ise ehk teisel, teistel käs-
tes tappa, murda ära süia jne või
sarnasid olukorrasid kaudselt
saatida. Vastasel korral saaks
tappa või tapmiseks käsuandja
tapetu võimed hingata, näha, kuul-
da, tunda, liikuda s.o. elu inesele
mõtta, kellelgi elavate ehk elanui-
le edasi anda.

Inimesi, elavaid hingajaid, elu saami-
mise ja elanute elu lahkumise mõt-
tes on ehk ainult hõõrunud endid
isane emast vastu või ümberpöör-
tult, mida nimetatakse suguta-
miseks, hõõramiseks ja on nii tege-
tsena ehk oma või teise teiste ta-
het edasiandnud sõna, kirja, tü-
ki, lüügituse, üldse teoga jne., mille
tagajärjel teiselt, teiselt elanult, elan-
nult elu, mida ta andnud ei ole,
on lahkunud.

Nii ei ole ega saa ükski elav inime-
ne, elav hingaja, enesele ega teisele
elavatele hingajatele vahest elu an-
da ega antud elu isolla.

Mingisugune valu, elava enesetunde mõt-
tes, mis inimene, elav hingaja tunneb, ei ole
ehk valu, kurbus ei ole kurbus ja rõõm
ei ole rõõm.

Tunneb keegi elavaist valu, kurbust,
rõõmu, siis tuleb temal vast seda tun-
da ja see enesetunne ehk temal tunda k-
ta elu, sest sarnaste tundmuste põlgan

ne või nende vastu rohu otsimise ei
oleks ehk olemasoleva tennetusega s.a.
sõna tegelikku eluga rahulolemine, -
ta ei taha oma elu, on selles mõttes
kui enesetapja. Samuti n. n. haigus
või haiglane enesetunne, mis keegi elu-
vaist tunneb ehk kellegil teisel elavatel
näeb, kuulab, elu. Ainult enese või teise
tapja võiks ehk soovida, et seda ei ole.
Mingisugust suntsamat rohtu peale söö-
dava-joodava söögi-jooji vastu ei olegi.
Ained, mida rohtudeks nimetatakse tun-
duvat olevat maa, ve jne. s.a. ained
ja need ained algkujul ei ole vast elava,
elavate tehtud, kuigi need on tarvita-
miseks süntseteks tehtud. Vast võivad
rohud kahjulikeks osutuda, kuigi
nad ajutiselt tervenolevalt tunduvat mõ-
juvat - ühte ainet kui ta söödarast-
joodavast maa-vee s.a. adest valmistatud
saab vedeliku ehk pulbri näol palju
tarvitatud, kui see aine algkujul tarvita-
jale söödar-joodav oli, ained millest val-
mistatud võivad pärit olla teistest kohta-

dust, kus tarvitaja ei ole elanud ega ela, kus tiistungused kliimateelised elust. Pealegi võib ehk eksida, sest rohud saavad dhoole poolt valmistatud, teiste poolt kohale toimetatud, kolmandate poolt segatud neljandate korraldusel ja nendele segajatel-apteekritel ja korralduste tegijatel-artistidel oli selleks tööks hulk õpetajaid elanuid ja elavaid. Need rohud on, selleks mõttes vast mittesöödavad - jõudavad terwetile, seada rohkem ehk nendele kes enolid haigetena tunnevad olevat.

Üksigi inimene, elu mõttes, ei ole ehk teise inimese arst, kuna ta ise ka elav on ja seoda rohkem liikide vaheline looma, linnu arst, sest elav ehk ei saa teise elava haigust tunda, kuigi ei loeks haigust, haiglast tunnet, tundja elu koosseisu

Peale selle, inimesed, kes enolid artistid tunnevad olevat, keda teised selleks neid on tunnistanud, pidanud või peavad, minu arates, suured määrad, uurivad surnuid, s.o. neid kelle del tunduvalt elu on lahkunud

või elu ei ole ja nendest saadud teadmis-juhatusel arstiavad teisi elavaid terwenolamisse eesmärgiga, kuigi ehk haiguid. Siinole andmetega arstimisel, ülalises mõttes, tundub kui elava arstimine suremiseks-teadmised elava arstimiseks on surnu uurimisest saadud, s.o. sellelt kellelt seoda ei ole j. eluf. miola artistatise.

Ka usu mõttes, elu ulatusis, terve olla või saadola terveks, ei ole ehk arstimisel ega rohul terwendavat jõudu, sest tähtis on et enmast haigena tundaw tunnik et ta elab ja tunduw haiglane tundmus, kui see on, tema elu on, mitte ei usu "rohu" ega "rohuandjasse", kellest tema elu kui teisest elavast või rohust ära rippuv võis olla.

5. Inimese, elava hingaja, loomisest, peksmisest, tapmisest.

Minul on tahtmised ja teiste elavate tahtmised on minu poolt ka tahtmised. Ühe inimese, elava hingaja, loomine, peksmine, tapmine ehk tema sarnasessi seisukorda

seadmine, mille tagajärjeks elavalt elula-
kumine on, vahest,

ühelt poolt - tegevus, mille tagajärjeks
on üksiku olukorda seadmine, mille ta-
gajärjel; temast, üksikust elu lahus ehk
lahkuda võib, kuna üksikud jäävad ela-
ma ka siis kui nendest elu on lahkanud,
kelledega siduuses nende elu saamine,

teiselt poolt - kõikide elavate inimeste,
elavate hingajate, loomine, peksmine, tap-
mine ehk kõikide riisugusesse olukorda
seadmine, mille tagajärjeks elavalt
elulahtumine, sest üksikutest inimestest
ja elavatest hingajatest seisab inim-
kond ja kõik elavad koos.

Loomine, peksmine, piinamine ja tapmine
ei ole vahest liigutustega üksteisele enese-
väljendus, süüandmine ja mitte söömine ja
sugutamine, käega termitamine, õlale patsu-
tamine, tsõksimine jne., arvestades üldse
elusettevõttekuga, vaid sarnane tegevus,
mille viiks ehk tahteks oli, et teiselt, teis-
telt elavalt, elavalt elulahtumine, või
et elu ei ole ja see ka järgnes.

Loomine on vast loomine ja tapmine on
tapmine sellepärast vaatamata, mis tapmi-
se ajal ehk hiljem selles suhtes tuntakse
või väljendatakse, kuidas ehk missugus-
sel kujul see on sündinud või sünnib.

Karistuseks ehk kättemaksuks loomine
on ehk loomise loomine ja tapmine on
tapmise tapmine, samuti nende olukorda-
de seadmine, sellepärast vaatamata kas
see on seotud valitsemise võimude korralda-
misel ehk ametiga, kusjuures nii tundub,
et loodus elu ei ole sellelt kedagi loodud
lahkunud, kuna tappes elu tapetult
on lahkunud. Ei looja, tapja ega sar-
naste olukordade seadja ei tea, millal
sellelt kedagi liiakse, tapetakse, või sar-
nasesse olukorda seatakse, elu võib
ehk võib lahkuda. Lüües loojat ehk
tappes tapjat ei saa elu tagasi antud
sellele, kedagi loodud ehk tapetud, s.o.
tapetu nähtavasti ei saa pääle tapja
tapmist elavaks.

Mina ei taha elavat tappa ega
tapvalt suhtuda. Ara tapja mind

ega suhte minusse tapvalt, samuti mi-
nuga ühenduses või siduuses elavad.

Minul on soovid-tahtmised ja teiste ela-
vate soovid-tahtmised on minu poolt ka
soovid-tahtmised.

Tartus, 12. märtsil 1937. aastal. K. A.
Kink - Kerk.

~~~~~